

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Hvis hr. Søren Kolstrup har læst lovforslaget, kan han jo se, at der ikke er nogen u hæmmet adgang til noget som helst. Staten sidder stadig væk inde med en tredjedel af aktierne, staten har indtil videre stadig væk flertal i bestyrelsen, og det vil sige, at statens repræsentanter kan bestemme. Jeg mener, det er svar nok.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg vil også gerne byde den nye trafikminister velkommen og glæder mig til samarbejdet, men jeg vil også godt samtidig på en måde kondolere, for jeg synes, det er trist at se, at en socialdemokratisk trafikminister skal indlede sin løbebane med at fungere som en slags papegøje for den neoliberale bølge.

Vi har oplevet, at SF er blevet en papegøje for den neoliberale bølge, og jeg forudsiger jo med bange anelser, at trafikministeren vil bakke forslaget her op. Så vi står altså i den samfundsmæssige situation, at de, der har taget førertrøjen på liberaliseringsbølgen overdrev, ja, de bliver nu overhalet indenom af kræfter, der tidligere har ment, at der var noget, der hed samfundsmæssige interesser.

Men jeg må straks sige, at forslaget overrasker mig ikke. Vi er her vidne til et forløb, der med erfaringerne fra 1990'erne er blevet klassisk: Først ændres et offentligt foretagende til et aktieselskab, og så påbegynder man dernæst udsalget af aktierne, og hver gang lyder det: Vi har snor i tingene. Først nedbringes statens ejerandel til 75 pct., så til 50 pct., og nu er vi så nået dertil, at den er på 34 pct. Og det interessante er jo, at når aktiemajoriteten, det offentlige aktiemajoritet, forsvinder, ja, så er det så Socialdemokratiet og SF, der har taget førertrøjen. Det synes jeg er et interessant fænomen.

Men det er et glimrende forslag, hvis man vil indskrænke demokratiet. Medarbejderindflydelse, offentlighedslov og samfundsmæssige interesser – hvis man ikke har det som perspektiv, mener jeg, at forslaget går i den rigtige retning. Og har man den opfattelse, at udbyttet i stigende omfang skal tilfalde private aktionærer og ikke fællesskabet, så er det også et korrekt forslag. Og hvis man har den opfattelse, at profit og blind vækst inden for lufttrafik med merudbud og merudbud og merforurening, hvis man har det som sin ledetråd for sit arbejde, så er det et ganske korrekt og logisk forslag, såle-

des at man er parat til at sælge ud af de sidste stumper.

Måske kan hr. Arne Melchior og jeg som de sidste være enige om at fastholde de 34 pct. Det skal jeg ikke glemme CD for. Men hvis SF skulle tilbyde sig i den anledning, er de da også velkomne.

Jeg synes, det er vigtigt at få drøftet, hvad samfundsmæssige interesser egentlig er. Enhedslisten ønsker en anden udvikling, end den, vi er vidne til i dag, og som det her forslag bærer ved til. Vi ønsker, at de samfundsmæssige interesser, ikke mindst i den her henseende, dominerer over profitmotivet. Vi ønsker, at lufthavnene og flytrafikken især bliver underordnet miljøpolitikens mål. Vi ønsker, at lufthavnspolitik altid er underlagt et ubegrænset demokrati. Det ubegrænsede demokrati har mange facetter – offentlighedslovene, virksomhedsdemokratiet – og det vil vi gerne være med til at drøfte med partier, der ønsker at fremme noget sådant. Og endelig ønsker vi en lufthavnspolitik, hvor sikkerhedsmæssige interesser dominerer over blind vækst.

Det her forslag fastholder måske en eller anden form for samfundsmæssig interesse, men man må jo være mere end naiv, hvis man ikke tror, at når man giver private investorer mulighed for at gerere sig, jamen så ønsker de jo netop at få mere guf og mere guf og mere investering og mere blind vækst.

Enhedslisten skal afvise forslaget. Vi vil arbejde imod liberaliseringsbølgen. Vi vil med stor tålmodighed tage drøftelserne i det socialdemokratiske bagland, i det folkesocialistiske bagland, blandt CD'ere lokalt og drøfte med dem, hvordan de samfundsmæssige interesser kan holdes i hævd også ejerandelsmæssigt.

Vi håber på en anden udvikling, og vi tror, at der bliver mulighed for at mobilisere imod det her forslag, når man ser, hvad konsekvensen er af den her internationale liberalisering på lufthavnsområdet, som på et eller andet tidspunkt vil blive meget brutal. Men det er nok også først, når ulykkerne kommer, at man kan vende skuden.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Jamen jeg vil jo synes, at hr. Søren Kolstrup må føle sig som en virkelig konge i sit eget land.

Ved debatten i 1990 var jeg også ordfører i den her sag. Da var hovedparten af det socialistiske Danmark og deromkring stik imod en-